

चुइ, शि वन्धे। इति कविकल्पदमः॥ (तुर्दा-परं-सकं-सेट्) शि, चुइति अचुइतै। तानु-च्छुलतापन्नात् पूर्णज्ञेन चुइवर्यो। चुजोड़। इति दुर्गादासः॥

चुत, च ड दीपौ। इति कविकल्पदमः॥ (भावं-आलं-अकं-सेट्) च, अचुजोतत्। ड, जोतते। इति दुर्गादासः॥

चुन, श गतौ। इति कविकल्पदमः॥ (तुर्दा-परं-सकं-सेट्) श, चुनति जोनिता। इति दुर्गादासः॥

चुञ्च, ई वधे। इति कविकल्पदमः॥ (भावं-परं-सकं-सेट्) च्छ्सौ। चूः चुरौ चुरः। ई, चूर्णः। इति दुर्गादासः॥

चुल, क पिधि। इति कविकल्पदमः॥ (चुर्दा-परं-सकं-सेट्) क, जोलयति। पिधि चूर्णैकरणै। इति दुर्गादासः॥

चुष, कि तर्कै। लप्सौ। इति कविकल्पदमः॥ (चुर्दा-आलं-अकं-सकं-च-सेट्) कि, जोबयति जोष्वलन्युग्रं सुधीै। तर्कयतीवर्थः। इति दुर्गादासः॥

चुष, श ड ई चि सुदि। सेवे। इति कविकल्पदमः॥ (तुर्दा-आलं-अकं-सकं-च-सेट्) प्रभम-स्वरौ। श ड, चुषते। ई चि, चुटोप्सि। सुदि हृष्टै। इति दुर्गादासः॥

चुञ्ककः, धुं, (चुव + कक्) ततः संज्ञायां कन्। यूषः। इति शब्दचन्द्रिका॥

चुञ्कै, लौ, (चुञ्चते स्म इति। चुञ्च + च्चः) उच्छ्व-श्वम्। सेविते, चि। इति मेदिनी॑। टे, १५॥ (यथा, भद्रः) ११४।

“पुरयो महाब्रह्मसम्बूहुचुञ्कः
सन्तर्पयो नाकसदां वरेण्यः॥”

चुञ्चयः, चि, (चुञ्च + कर्मणि च्चप्) सेवः। इति सुखोदीप्तम्॥

चुहुवानः, पुं, (हृयते इति। हु + कर्मणि कानच्) कठिनहृयः। अभिः। ठचः। इति संचिप्त-चारे उणादित्तिः॥

चुहूः, लौ, (चुहोत्यनया। इति हु + “हुवः श्वृच्”) उमाँ। २।६०। इति क्षिप् निपातनात् हीरचं द्विलच्च।) पलाश्चाक्षुनिमित्ताहृवचन्नां क्षतियच्चपाचम्। चुहोत्यनया चुहूः। इत्यमर-भरतौ॥ (यथा, चतुर्वेदे) १।७६।५। “अये! मन्त्रया चुहा यजस्व॥”

चुहूराणः, पुं, (चुहूं रण्यते इति। “कर्मणश्च”) ३।२।१। इत्यग्नः। अभिः। अच्चर्युः। इति विशः॥ चन्द्रः। इत्युणादिकोपः॥

चुहूवान्, [त्] पुं, (चुहूः पात्रं होमक्रियोहृय-तथाद्यमित्) चुहू + मतुप निपातनात् मस्य वत्तम्।) अभिः। इति शब्दरत्नावली॥

जूः, लौ, (जू + “किवृचिप्रच्छीति”) उमाँ। २।५७। क्षिप् श्वृच्च।) आकाशः। सरवत्तै। पिण्डाच्चै। अवश्यम्। इति शब्दरत्नावली। लवर-गमनम्। गमनम्। इति मेदिनी॑। जे, २।

जूटः, पुं, (जट सहाते + अच् निपातनादूलागमे चाधुः) शिवजटा। इत्यमरटौकायां भरतः। जटा। इति शब्दरत्नावली॥

जूटकं, लौ, (जूट + स्वार्थं कन्) केशवन्धः। जटा। इति भूरिप्रयोगः॥

जूतिः, लौ, (चू वेग + “जतियूतिजूतिति”) ३।३।८। इति क्षिति निपातनात् दीर्घवच्च।) वेगः। इत्यमरः। ३। २। ३६॥ (यथा, अथव-वदे) १३। २। ३३।

“तं समाप्तोति जूतिभिः॥”

जूतिका, लौ, (जट्या कायतीति। कै + कः। तत द्याप) कपर्मेदः। इति राजनिर्वशः॥ जूर, ड य ई च्छानाँ। वधे। इति कविकल्पदमः॥ (दिवां-आलं-अकं-सकं-च-सेट्) दीर्घै। ड य, चूर्णते। ई, चूर्णः। च्छानिर्गतवहुवयोभावः। इति दुर्गादासः॥

जूर्णांश्च, पुं, (जूर + त्तः) जूर्ण इति आख्या यस्य।) द्वयविशेषः। उल इति भाया॥ तत्पर्यायः। रुचयः २ स्थूलकः ३ दर्मः ४ खरच्छः ५। इति रवमाला। उलूकम् ६ उलपः ७। इति केचित्॥

जूर्णांश्च, पुं, (जूर्ण इति आख्यः आख्या यस्य।) देवधार्यम्। इति हैमचन्दः॥

जूर्णिं, लौ, (च्वर + “वीच्याच्चरिष्यो निः”) उग्गा। ३।४८। इति निः। “च्वरलरेति” ६। ४। २०। इबूट् च।) वेगः। इत्युणादिकोपः॥ आदिवः। देहः ब्रह्मा। च्वरः। इति चंचिप्त-चारे उणादित्तिः॥

जूर्णिं, लौ, (च्वर + भावे क्षिति) “च्वरलरेत्यादिष्या” जट्च।) च्वरः। इत्यमरः। ३।२।१६॥ जूर्ण, अ वधे। इति कविकल्पदमः॥ (भावं-उभं-सकं-सेट्) षष्ठस्वरौ। अ, चूर्णति चूर्णते। परस्पे पद्वीत्यन्ते। इति दुर्गादासः॥

जूर्ण, लौ, पुं, (यूष + एषोदरात् चाधुः) यूषम्। सुज्ञादिकाथरसः। इति लिङ्गादिसंयहृटौकायां भरतः॥

जूर्णिं, लौ, (चूर्णते नेति। चूर्ण + करणी च्छुट्) वृच्छविशेषः। इति शब्दचन्द्रिका॥ धात्रपुल इति भाया॥

जृ, च्यकारे। इति कविकल्पदमः॥ (भावं-परं-सकं-अनिट्) च्यकारस्तिरस्तरणम्। चरति श्रव्यं शूरः। इति दुर्गादासः॥

जूम, इ ड जमे। इति कविकल्पदमः॥ (भावं-आलं-अकं-सेट्) सप्तमस्वरौ। इ, चूमागते। ड, चूमते। इति दुर्गादासः॥

जूम, उ ई जमे। गात्रशैथियं इति यावत्। इति कविकल्पदमः॥ (भावं-आलं-अकं-सेट्) उ, जर्मते। ई, चूबः। इति दुर्गादासः॥

जूम, इ उ जमे। गात्रशैथियं इति यावत्। इति कविकल्पदमः॥ (भावं-आलं-अकं-सेट्) उ, जर्मते। ई, चूबः। इति दुर्गादासः॥

जूमाः, पुं लौ, (जूम + भावे वच्) सुखादिविकाशः। हाइ इति भाया॥ तत्पर्यायः। चूमगम् २ जूमा ३ जूमिका ४। इति शब्दरत्नावली॥ जूमा ५ जूमका ६। इति राजनिर्वशः॥

(अस्य लक्षणं यथा, सुश्रुते । ३।४।

“निदार्त्तस्यैव यस्य इत्य तद्वां विनिर्दिशेत्। पीत्वैकमनिलोच्छासमहेष्वन् विष्टताननः॥ यव्युच्चति सनेचासं स जूम इति संचितः॥” “जम्भावर्थं समीरणात्” इति वैद्यकम्॥ “चुडुपतनजूमेष्व जौवोत्तिष्ठाजूलिष्ठनिः। अवश्यमेव कर्त्तव्यमन्यथा तद्वधी भवेत्” इति कर्मलोचनम्॥

विकाशः। स्तारितः। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा, प्रबोधचन्द्रोदये) १।२।८। “एताच्च प्रति-सङ्कललयमध्यपावलीरणितसुखरा जूमारम्भ-भरविगलम्बकरस्त्वद्दिविनाः कुसुमसुरभयः॥”

जूमयां, लौ, (जूम + भावे च्छुट्) जूमः। इत्यमरः। १। ७। ३५॥ (यथा, सुश्रुते । ३।४।१। “इन्द्रियार्थेष्वसंप्राप्तिर्गौरवं जूमयां झूमः॥”)

जूमा, लौ, (जूम + भावे च्छुट् तत्त्वाप् ।) जूमः। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा, देवी-भावावते । १। १५। ६३। “तुष्टिः पुष्टिः चमा लज्जा जूमा तन्त्रा च शृक्तयः॥”)

जूमिका, लौ, (जूमा + चूर्णै कन् टापि अत इवच्च) जूमः। इति शब्दरत्नावली॥ (निदावेदधारणजनितरोगविशेषः। यथा, वाभटे रुचस्त्राने चतुर्थैव्याये। “निदाया मोहमूर्धादिगौरवालस्यजूमिकाः। चाङ्गमहूच्च तत्त्वेष्व खमः संवाहनानि च”) जूम + शिच्च + च्छुल्। टापि अत इवम्। जूमयाकारकोच्छविशेषः। यथा, महाभारते । ५। १। ५२। “आस्तंस्ते महावस्त्रा जूमिकां दृक्षगाशि-नीम्॥”

जूमितं, लौ, (जूमि + भावे त्तः) विचेष्टितम्। प्रवडम्। जूमा। स्फुटितम्। इति हैमचन्दः॥ (यथा, कथासरिसागरे) २।६।४८। “आहो कि मे तद्वाच्यमायाद्वर्जनृभूमितम्॥” जूमीर्णी करणम्। इति मेदिनी॑। ते, ११२॥

जूमिकी, लौ, (जूमि + गिणि) एलापर्णी॑। इति शब्दचन्द्रिका॥ (एलापर्णीशब्दे॒स्या विशेषो ज्येः॥) जे, इ र घ म य ज्याने। इति कविकल्पदमः॥ (दिवां-परं-अकं-अनिट्) इर, अजरत् अजारीते। घ, जरा। म, जरयति। य, जीर्णति। ज्यानं गतवहुवयोभावः। इति दुर्गादासः॥

जे, गि कि ज्याने। इति कविकल्पदमः॥ (क्रां-चुरापले भावं-च-परं-अकं-नेट्) गि, चूबात्ति जूर्णी॑ जूर्णिं। कि, जारयति जर्मति। इति दुर्गादासः॥

जेता, [जे] चि, (जयतीति। जि + लच् ।) जयशीलः। तत्पर्यायः। जिष्णु॒ २ जित्वरः॑ ३ जेचः॑ ४। इत्यमरः। २। ८। ७७॥ (यथा, रघुः) १२। ५६। “जेतारं लोकपालानां खसुखैर्वितेश्वरम्॥”